

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **T. R.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 30. 7. 2021 č.j. MV-106056-4/SO-2021

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, č.j. OAM-9313-21/PP-2020 ze dne 30. 4. 2021 a Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců č.j. MV-106056-4/SO-2021 ze dne 30. 7. 2021 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení 11.228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, advokáta JUDr. Matěje Šedivého.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30. 7. 2021, č.j. MV-106056-4/SO-2021, kterým žalovaná

zamítla odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně č.j. OAM-9313-21/PP-2020 ze dne 30. 4. 2021 a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) o zastavení řízení ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané podle § 87b zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.

2. Z předloženého správního spisu bylo zjištěno, že dne 11. 6. 2020 podala žalobkyně ke správnímu orgánu I. stupně žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87b zákona o pobytu cizinců s uvedeným účelem pobytu „*sloučení rodiny*“. Při podání žádosti žalobkyně předložila fotografie pasového formátu, cestovní doklad, nájemní smlouvu a oddací list, ze kterého vyplynulo, že žalobkyně dne 22. 2. 2020 uzavřela manželství s panem A. R. V rámci řízení byli dne 4. 2. 2021 za účelem zjištění skutečného stavu věci žalobkyně a její manžel předvoláni k výsledku, a to na den 23. 3. 2021. Obě zásilky se správnímu orgánu vrátily zpět s upozorněním provozovatele poštovních služeb, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 9. 2. 2021 a dne 22. 2. 2021 byla zásilka vrácena odesílateli. Správní orgán předvolání doručoval na adresu pobytu uvedenou žalobkyní, a to X. V uvedený den 23. 2. 2021 se žalobkyně ani pan A. R. ke správnímu orgánu v Benešově, kam byli předvoláni, bez omluvy nedostavili, žádná omluva ani žádost o jiný termín nebyly správnímu orgánu I. stupně doručeny. Žalobkyně se dne 23. 2. 2021 dostavila ke správnímu orgánu I. stupně v Praze, kde uvedla, že se měla dostavit na výslech v Benešově, ale nemohla se dostavit, protože již nebydlí v X, ale v X.
3. Správní orgán I. stupně řízení ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu usnesením ze dne 30. 4. 2021, č.j. OAM-9313-21/PP-2020 zastavil podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, jelikož se účastnice řízení (žalobkyně) bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.
4. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí včasné odvolání, ve kterém uvedla, že předmětný výslech byl naplánován na 23. 2. 2021, přičemž předvolání bylo doručováno cestou poskytovatele poštovních služeb podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a písemnost byla formálně doručena dne 19. 2. 2021. Žalobkyně tak nebyla o úkonu informována s minimálně pětidenním předstihem, a proto není dán důvod pro postup dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, a to s ohledem na porušení § 59 správního řádu.
5. Žalovaná rozhodla o odvolání žalobkyně tak, že odvolání zamítla a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdila.

II. Napadené rozhodnutí

6. Žalovaná zopakovala shora uvedené skutkové okolnosti a dále uvedla, že v průběhu řízení ani v následném postupu dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců neshledala rozpor s právní úpravou, když předvolání bylo žalobkyni doručeno 19. 2. 2021 a výslech se konal 23. 2. 2021, tudíž podmínka nejméně pětidenního předstihu byla splněna a nedošlo tak k porušení základních zásad správního řízení. Proto byly dle odvolacího orgánu naplněny důvody zastavení řízení o žádosti žalobkyně o přechodný pobyt podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců.

7. Nad rámec odvolacích důvodů žalobkyně se žalovaná taktéž zabývala doručením na adresu žalobkyně v Táboře, i když měla dle předložené nájemní smlouvy adresu pobytu na Praze 4. Svůj závěr o tom, že bylo doručováno na správnou adresu, žalovaná opřela o ust. § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, dle něž *„Doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona nebo v řízení o zrušení údaje o místě hlášeného pobytu cizince na území podle § 98a písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území.“* Žalovaná v odůvodnění dále uvedla, že žalobkyně podala žádost o povolení k přechodnému pobytu dne 11. 6. 2020 a musela si být vědoma toho, že se vede správní řízení a budou jí doručovány písemnosti. Pokud se tedy od listopadu 2020 zdržovala na jiné adrese, než kterou doložila správnímu orgánu I. stupně, byla dle § 98 zákona o pobytu cizinců ohlásit změnu místa pobytu na území do 30 dní.

III. Žaloba

8. V žalobě žalobkyně předně uvedla, že správní orgán postupoval zcela správně, pokud jí adresoval předvolání k nařízenému výsledku na její poslední známou adresu žalobkyně, a proti tomuto nemá žádné námítky.
9. Žalobkyně žalované vytkla, že ta nepostupovala podle § 2 odst. 1 správního řádu, pokud došla k závěru, že požadavky podle § 59 správního řádu byly splněny, když v daném případě bylo předvolání doručeno tzv. fikcí doručení a k formálnímu doručení písemnosti tak došlo až 19. 2. 2021 a výslech byl nařízen už na 23. 2. 2021. Žalobkyně tak byla zkrácena na svých právech a její nedostavení se se k nařízenému výsledku nemohlo vést k zastavení řízení, jelikož postup správního orgánu vykázal procesní vadu způsobenou tím, že žalobkyni nebyla písemnost adresována s dostatečným předstihem.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná v reakci na žalobu uvedla, že v rámci řízení byli dne 4. 2. 2021 za účelem zjištění skutečného stavu předvoláni k výsledku žalobkyně a její manžel A. R., a to na den 23. 2. 2021. Obě zásilky se správnímu orgánu vrátily zpět s upozorněním provozovatele poštovních služeb, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 9. 2. 2021 a dne 22. 2. 2021 byla vrácena odesílateli. O právních důsledcích odmítnutí převzetí zásilky nebo neposkytnutí součinnosti bylo předáno poučení. Zásilka připravena k vyzvednutí dne 9. 2. 2021 se v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu považuje za doručenou uplynutím desátého dne po uložení písemnosti. Fikce doručení tak nastala 19. 2. 2021. Žalovaná tak nesouhlasí s tím, že by žalobkyně byla zkrácena na svých právech, jelikož jí písemnost nebyla doručena s dostatečným předstihem. Žalobkyně si mohla písemnost vyzvednout kdykoliv již od 9. 2. 2021 do 22. 2. 2021, kdy byla zásilka vrácena správnímu orgánu I. stupně.
11. Žalobkyně se s manželem ke správnímu orgánu I. stupně v Benešově, kam byli předvoláni k výsledku, nedostavili, žádá omluva z výsledku ani žádost o jiný termín nebyly správnímu orgánu I. stupně doručeny.

12. Námitka ohledně porušení § 59 správního řádu je dle žalované nedůvodná, jelikož sama žalobkyně se dne 23. 2. 2021 dostavila ke správnímu orgánu I. stupně v Praze, kde uvedla, že se měla dostavit na výslech v Benešově, ale nemohla se dostavit, jelikož nebydlí v X, ale v X. Žalobkyně tedy o termínu výslechu v Benešově, kam byla předvolána, věděla, ale bez náležité omluvy se k výslechu u správního orgánu v Benešově nedostavila.

V. Jednání před soudem

13. Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 23. 3. 2023 účastníci řízení setrvali na svých dosavadních stanoviscích.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
15. Řízení před správním soudem je ovládáno dispoziční zásadou a soud je vázán žalobními body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná či nepřezkoumatelná. Kvalita a preciznost obsahu žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozsudku správního soudu a pro případný úspěch v řízení je dosti významné, jak kvalitně je žalobce schopen odůvodnit jím uplatňované námitky (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS).
16. Žalobkyně se v žalobě omezila pouze na jednu námitku, a to zkrácení práv žalobkyně z důvodu nedoručení předvolání k výslechu s dostatečným předstihem.
17. Podle ustanovení § 169j odst. 1 zákona č. o pobytu cizinců „Správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.“
18. Podle § 169j odst. 2 zákona o pobytu cizinců *na výslech účastníka řízení se použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.*
19. Podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. n) téhož zákona *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výslechu.*“
20. Podle ustanovení § 49 odst. 1 správního řádu *ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejmeně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.*
21. Nástrojem zajišťujícím potřebnou účast osob na ústním jednání je pak předvolání.
22. Podle § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona nebo v řízení o zrušení*

údaje o místu blášeného pobytu cizince na území podle § 98a písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa blášeného pobytu cizince na území.

23. Podle § 59 správního řádu *správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.*
24. Podle § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu *písemnost se uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.*
25. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*
26. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručitou posledním dnem této lhůty.*
27. Přípustnost tzv. fikce doručení bez ohledu na následné vložení či nevložení doručované zásilky potvrdil i Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, č.j. 3 As 241/2014–41, v němž se výslovně „...přiklonil k názoru, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda následně došlo ke vložení uložené písemnosti do schránky adresáta. Tato povinnost má za účel určité zvýšení komfortu adresátů, vzhledem k tomu, že její realizace je vázána na řadu podmínek, nelze při jejím nesplnění dovozovat to, že by doručení fikcí nenastalo. Rozšířený senát si je vědom toho, že právní úprava fikce doručení představuje značný zásah do práva občanů na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Toto omezení základního práva může být přípustné, pokud je to nezbytné pro ochranu důležitého veřejného zájmu a práv a svobod ostatních občanů. To je v daném případě podle názoru rozšířeného senátu naplněno, neboť fikce doručení, jejímž účelem je zabránit, „aby účastníci řízení nemohli nepřebíráním písemností bez relevantního důvodu bránit postupu soudního řízení a prodlužovat tak jeho délku, není s principem právní jistoty v žádné kolizi“ (srov. nález Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13)“.
28. Pokud jde o předvolání žalobkyně k výslechu, ve spisovém materiálu je založena celá doručovatelem vrácená obálka, což svědčí o tom, že zásilka nebyla žalobkyní vyzvednuta. Z údajů na obálce vyplývá, že předvolání bylo odesláno jako doporučená zásilka „do vlastních rukou jen adresátovi“ s tím, že zásilka má být při nevyzvednutí vrácena, že nemá být vložena do schránky. Doručenka obsahuje informaci, že žalobkyně jako adresát byla vyzvána k vyzvednutí zásilky a bylo jí zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 9. 2. 2021. Adresa žalobkyně je viditelně přeškrtnuta s poznámkou „zpět“. Na rubové straně obálky je nevyzvednutí shodně zaškrtnuto a doplněno jako „jiný důvod“. Dále je na obálce uvedeno, že zásilka byla vrácena odesílateli dne 22. 2. 2021, což je stvrzeno otiskem razítka

pobočky pošty a podpisem zaměstnance. V řešeném případě se však neřeší doručení předvolání, nýbrž skutečnost, zda byla žalobkyni poskytnuta dostatečná doba mezi doručením předvolání a konáním výslechu.

29. Jak již bylo několikrát zmíněno, že zásilka byla na poště připravena k vyzvednutí od 9. 2. 2021, fikce doručení tedy nastala 10 dnem uložení, což je v tomto případě 19. 2. 2021.
30. Podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu *pokud je provedení nějakého úkonu v řízení vázáno na lhůtu nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala.*
31. Do běhu lhůty se tedy nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, v řešeném případě se jedná o den doručení předvolání k jednání (19. 2. 2021). Pokud se pak toto ustanovení aplikuje v souladu s § 59 správního řádu, prvním dnem (minimální) pětidenní lhůty byl den 20. 2. 2021 a posledním dnem pak 24. 2. 2021.
32. Pokud bylo tedy ústní jednání – výslech žalobkyně u správního orgánu v Benešově nařízen na 23. 2. 2021, nelze tedy uzavřít jinak, než že správním orgánem I. stupně nebyla dodržena minimální pětidenní zákonná lhůta mezi doručením předvolání k výslechu žalobkyně a samotným výslechem.
33. Dodržování nejméně pětidenního předstihu stanoveného zákonem k přípravě na ústní jednání (nehrozí-li nebezpečí z prodlení či jiná zákonná překážka), a v případě absence explicitního souhlasu vyslychaného se zkrácením této lhůty, je podpořeno i judikaturou obecných správních soudů, které často tento pětidenní předstih ještě zpřísnují (zejména v přestupkovém řízení) tím, že stanovenou pětidenní lhůtou rozumí alespoň 5 pracovních dní (*srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, č.j. 59 A 2/2014- 78*). Nutno podotknout, že správní řád v ustanovení § 59 povahu dní nerozlišuje, soud však v řešeném případě dospěl k závěru, že se bude jednat o i dny „nepracovní“ (s přihlédnutím k ustanovením správního řádu o konci lhůt - § 40 odst. 1 písm. b) a c)).
34. Podle § 2 odst. 1 správního řádu *„správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „právní předpisy“). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.“*
35. Vzhledem k tomu, že nebyla dodržena lhůta mezi doručením předvolání k výslechu a samotným výslechem, musí soud napadené rozhodnutí zrušit a vrátit bez ohledu na to, zda žalobkyně o předvolání a konání výslechu věděla a dostavila se ke správnímu orgánu v Praze, neboť rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v rozporu se zákonem, konkrétně s ust. § 40 a § 59 správního řádu.

VII. Závěr a náklady řízení

36. Soud dal tak žalobkyni za pravdu, že žalovaná pochybila, když nesprávně aplikovala § 40 a § 59 správního řádu a žalobkyni neposkytla zákonnou lhůtu před konání výslechu u správního orgánu. Soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil § 78 odst. 1 s. ř. s.

37. Shledá-li soud žalobu důvodnou, může podle svého uvážení přistoupit ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 78 odst. 3 s. ř. s., i bez návrhu žalobce (*rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2007, sp. zn. 7 A 160/2000*). Tato úvaha soudu musí být zřetelně vyjádřena a odůvodněna v rozsudku, aby bylo stranám zřejmé, na základě jakých skutečností soud k takovému kroku přistoupil (*rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2007, sp. zn. 1 AfS 53/2007*).
38. Možnosti krajského soudu zrušit prvostupňové rozhodnutí byly podrobně analyzovány judikaturou RS NSS. Rozšířený senát NSS především zdůraznil, že *jde o výjimku z obecného principu omezené kasace. Zrušit nejenom rozhodnutí správního orgánu druhého stupně (žalovaného), ale také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, bude vhodné např. tehdy, je-li patrné, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vůbec nemělo být vydáno, eventuálně v případech, kdy odvolací správní orgán nemůže vady tohoto rozhodnutí sám napravit, a je tedy patrné, že odvolacímu orgánu nezbude nic jiného než správní rozhodnutí prvního stupně zrušit a věc vrátit k novému projednání správnímu orgánu (§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu). Pokud však krajský soud prvostupňové rozhodnutí nezruší, nelze mu vytýkat nezákonnost: "Případné zpoždění je však vyváženo dodržením jiných zájmů a principů, které takto nastavený systém právní ochrany sleduje, zde především již výše zmiňované omezené kasace a možnost správních orgánů zjednat nápravu primárně a samostatně"* (*usnesení RS NSS 1 As 60/2006-106*).
39. V daném případě tak soud dospěl k závěru, že v souladu se závazným názorem soudu uvedeným výše v rozsudku by odvolací orgán nemohl napravit vady rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť toto rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno a odvolací orgán by rozhodnutí prvního stupně musel zrušit a věc vrátit k novému projednání. Jsou tak dány podmínky pro uplatnění výjimky z obecného principu omezené kasace stanovené v ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. Nadepsaný soud proto ve výroku tohoto rozhodnutí zrušil jak rozhodnutí žalované ze dne 30. 7. 2021 č.j. MV-106056-4/SO-2021, tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, č.j. OAM-9313-21/PP-2020 ze dne 30. 4. 2021.
40. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má proti žalované právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a.t.] a paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4), vše zvýšeno o částku 1.428 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek. Žalobkyniny náklady zastoupení advokátem tak činí 8.800 Kč a náklady řízení celkem 11.228 Kč, a žalovaná je povinna nahradit je žalobkyni v přiměřené lhůtě jednoho měsíce k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. března 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu